

[Hans Jørgen Jensen]

Må jeg sige til fru Grethe Fenger Møller, at jeg kunne godt have lyst til en dag ved lejlighed at invitere hende ind på Dansk Funktionærforbunds kontor; så skulle jeg vise fru Grethe Fenger Møller, hvor mange arbejdsgivere der har givet 15 kr. i timen på områder, hvor mindstelønnen var 38 kr. 90 øre i timen. Er det den slags forhold, man skal præmiere? Det er netop nogle af de tilfælde, hvor man stiller forslag om at få eksklusivaftaler for at få bragt forholdene i orden, og det ved jeg ikke om der er noget forkert i.

I øvrigt var det ikke et spørgsmål om at kræve eksklusivbestemmelser, fordi man kræver en overenskomst. Det er ikke sikkert, man har krævet, at der skulle være en eksklusivbestemmelse, dér, hvor man har krævet en overenskomst. Det er ikke altid tilfældet, og derfor kan man jo sende strejkevarsler, man kan blokere en virksomhed, og det kan man gøre fuldt lovligt efter det arbejdsretlige system. Her er altså igen mulighed for at henvise til den litteratur, som er så omfattende på arbejdsmarkedet, og som er opbygget fra 1899.

Formanden:

Ja, så en enkelt kort bemærkning til hr. Niels Anker Kofoed, og så synes jeg, at vi skylder de ordførere, der venter, at komme til.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Det er bemærkningen vedrørende vikarordningen. Jeg vil bare sige til folketinget, at denne vikarordning har intet med eksklusivbestemmelser at gøre, eftersom den ikke forhindrer nogen som helst i at udføre vikararbejdet. Det er den samme formulering, vi har i alle andre lovgivninger om, at der er en forsikringsforening, der skal garantere for, at de, der er ansat, får deres løn. Så der er intet eksklusivt i denne bestemmelse, hr. Hans Jørgen Jensen.

Mølgaard (DR):

Vi har netop fået vedtaget en række ændringsforslag med henblik på på bedst mulig vis at få sikret det tilgrundliggende princip, nemlig at organisationsfriheden også skal indebære en frihed til at sige nej til organisa-

tionsmedlemskab, fordi der ellers ikke er tale om nogen reel frihed. Hensigten er at vende sig imod tvang.

Med det lovforslag, vi her har til tredje behandling, søger vi i videst mulig udstrækning at få opfyldt grundlovens bestemmelse om næringsfrihed. Det er en liberal grundlovsbestemmelse, det er et frihedselskende synspunkt, der ligger til grund for retsforbundets standpunkttagen i sagen.

Vort standpunkt er bestemt ikke vendt mod fagbevægelsen. Vi er imod enhver magtkoncentrations krænkelser af den enkeltes rettigheder, hvad enten det så drejer sig om fagforeninger, om branche- eller arbejdsgiverorganisationer eller om fagforeningsmonopoler. Også alle hånede andre monopolars magtkrænkelser over for den enkelte vil vi vende os imod fra retsforbundets side for at sikre friheden i samfundet i en grad, der kun begrænses for den enkelte af ét eneste princip, nemlig at ingen må have ret til at krænke andres tilsvarende frihed. Det er nøjagtig det, der er tale om med dette lovforslag.

Selv om forhandlingen om ændringsforslagene på nuværende tidspunkt er overstået – ændringsforslagene er vedtaget – vil jeg lige for en ordens skyld sige, at for retsforbundets vedkommende er der intet, der har til sagt os at stemme for ændringsforslagene under indtryk af loyalitet over for EF-medlemskabet. Vi vil i høj grad sætte et spørgsmålstegn ved, hvad justitsministeriets lovkontor har frembragt af indsigelser imod dette lovforslag som værende noget, der stred imod EF-medlemskabet, og henvisningen til FEOGA-ordninger og fiskeriordninger finder vi højst tvivlsom.

Men åbenbart er justitsministeriets lovkontor et ekspeditionskontor for regeringen, som man til enhver tid åbenbart kan få til at sige, hvad der passer i regeringens kram.

Jeg vil anbefale justitsministeren en gang at komme med et lige så tyndt argument imod eksklusivaftaler, idet han vil sige: ja men vi har jo også eksklusivaftaler for folketingets medlemmer. Det er en forudsætning, at man er folketingskandidat for at kunne blive folketingsmedlem, og det er jo en eksklusivbestemmelse. Den kan justitsministeriets lovkontor så tage op, og så vil de radikale begynde at vakle igen.